

РЕШЕНИЕ

№ 27915

гр. София, 21.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4886** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, вр. с чл. 208, ал.2 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. И. И., в качеството му на управител на „Аналитик БГ“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С250022-178-0007982/22.04.2025 г. и втора жалба срещу Решение № ПИ-136 от 07.05.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП- [населено място], с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата му с вх. № Ж-22-359/22.04.2025 г. по описа на ТД на НАП С., срещу отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки, обективиран в писмо с изх. № С250022-178-0007982/22.04.2025 г., издадено от К. В. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

На оспорване пред съда подлежи решението на директора, на основание, че обжалването по административен ред е задължителна процесуална предпоставка за допустимост на съдебното производство.

С жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушение на процесуално-правните норми. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението.

Ответникът –Директор на Териториална дирекция на НАП–С., чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Сочи, че с отмяната на акта и връщането му на органа със задължителни указания за издаване на нов РА, то се възстановява същността на ревизионното производство и продължава действието на обезпечителните мерки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът като обсъди събраните доказателства, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, установи от фактическа и правна страна следното:

От данните по делото се установява, че срещу „Аналитик БГ“ ЕООД е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2025 г. по описа на ТД на НАП С., за принудително събиране на публични държавни задължения, установени с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221724004107-091-001/24.01.2025 г. В хода на висящо ревизионно производство, с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С240022-023-0003741/19.12.2024 г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от И. Б. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция СДО, на „Аналитик БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], е наложена предварителна обезпечителна мярка - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ „Банка ДСК“ АД, за сумата от 32 948,57 лв. На 30.01.2025 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки с изх. № С 250022-139-0000138/30.01.2025 г.

Ревизионен акт № Р-22221724004107-091-001/24.01.2025 г., с който спрямо дружеството са били установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.12.2023 г., м.03.2024 г., м. 06.2024 г. и м. 07.2024 г., в размер на 30 826,67 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 2 547,66 лв., е обжалван пред директора на дирекция ОДОП С., който с Решение № 397/15.04.2025 г. е отменил акта, в частта на допълнително установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.12.2023 г., м.03.2024 г., м. 06.2024 г. и м. 07.2024 г., ведно с начислените лихви и е върнал преписката на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, като е указано в 30-дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия, за посочените вид задължения и периоди от друг ревизиращ екип.

На основание постановената отмяна на ревизионния акт, дружеството „Аналитик БГ“ ЕООД е подало Заявление № С250022-000-0233542/17.04.2025 г. за отмяна на наложените обезпечителни мерки и прекратяване на изпълнителното дело №[ЕИК]/2025 г.

По заявлението е издадено писмо с изх. С250022-178-0007982/22.04.2025 г. от К. В. -главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в което са изложени мотиви че отмяната на ревизионния акт и връщането на преписката за възлагане на ревизия със задължителни указания, о не поставя начало на ново ревизионно производство, а на основание чл. 155, ал. 4 от ДОПК, се възобновява висящността на ревизионното производство, в резултат на което се очаква да бъдат определени публични задължения. Органът е констатирал, че обезпечителната мярка не следва да бъде отменена с оглед гарантиране събиране на задължението.

Въпреки така постановения отказ, обективиран в писмото, с Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С250022-035-0208581/24.04.2025 г., на основание чл. 225, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 168, т. 1 от ДОПК, чл. 225, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 104/чл. 106 от ДОПК, чл. 225, ал. 1, т. 2 от ДОПК, е било прекратено производството по принудително изпълнение на публични вземания по изпълнително дело №[ЕИК]/2025 г.

Дружеството е обжалвало писмото на публичния изпълнител с жалба с вх. № Ж-22-359/22.04.2025 г., по която жалба е постановено обжалваното по делото Решение № ПИ-136/17.05.2025 г., директора на ТД на НАП С., с което жалбата е оставена без уважение.

Мотивирал се е, че в случай на отмяна на РА и дадени задължителни указания за издаване на нов ревизионен акт се възстановява висящността на ревизионното производство, в резултат на което евентуално ще бъдат определени публични задължения. Предвид факта, че новата ревизия е възложена във връзка с отменения с решение на директора на дирекция „ОДОП“ по чл. 155, ал. 4 от ДОПК ревизионен акт, се счита, че се възобновя висящността на ревизионното производство, в резултат на което евентуално отново ще бъдат определени публични задължения, с оглед на което и се продължава действието на наложените обезпечителни мерки. Посочено е, че правното основание на наложеното обезпечителна мярка е чл. 121 от ДОПК, а фактическото основание за това е възобновяването на ревизионното производство в резултат на решението по чл. 155, ал. 4 от ДОПК. Сочи се също, че в случая наложената обезпечителна мярка е предварителна по смисъла на чл. 121 от ДОПК, тъй като производството е отново на фаза предстоящо издаване на ревизионен акт.

Така постановеното решение на административния орган е връчено по електронен път на 08.05.2025 г. на „Аналитик БГ“ ЕООД, като жалбата срещу него е подадена до съда на 09.05.2023 г.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок, срещу акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, след проведено административно обжалване – задължителна процесуална предпоставка за обжалване по съдебен ред, което обосновава извода за процесуалната ѝ допустимост.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Отказът за отмяна на наложени обезпечителни мерки по чл. 208, ал. 2 от ДОПК е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 208, ал. 1 от ДОПК – публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ в ТД на НАП – С.. Оспореното решение също е издадено от компетентния орган, съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК - директор на Териториална дирекция на НАП – С. (л.36 – Заповед № 3204 от 14.10.2024 г.), в кръга на предоставените му правомощия по чл. 267 от ДОПК.

Настоящият съдебен състав на съда намира, че оспореното решение е издадено в законоустановената писмена форма и съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. Мотивите на решението съдържат фактическите и правни основания за издаването му. В този контекст, съдът счита, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които могат да обуславят отмяната на оспорения административен акт, на основание чл. 146, т. 3 от АПК. С оглед изложеното обжалваното решение представлява валиден административен акт, издаден от компетентен орган.

Не се установят по делото допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

По силата на чл. 6, ал. 3 от ЗНАП, териториалните дирекции установяват публичните вземания за данъци, за задължителни осигурителни вноски и други публични вземания, възложени им със закон, както и обезпечават и събират публичните вземания, като в териториалните дирекции могат да се създават дирекции, отдели и сектори. В чл. 7, ал. 2 от ЗНАП е посочено, че органи на агенцията са и служителите, заемащи длъжност "държавен публичен изпълнител", "главен публичен изпълнител", "старши публичен изпълнител" и "публичен изпълнител". От своя страна, съгласно чл. 167, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител е орган на принудителното изпълнение и осъществява действията по обезпечаване и принудително изпълнение на публичните вземания

по реда на този кодекс. Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл. 12, ал. 2 т. 1 от ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество и всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона /ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл. 195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания - подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение. Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършване на сделки и действия с имуществото на лицето, в следствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл.121, ал.2 и ал.3 от ДОПК, ПОМ се налагат по реда на чл.195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от кодекса. ПОМ се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съгласно чл. 208, ал. 1 от ДОПК отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14- дневен срок от постъпването му след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. В ал. 2 е предвидено, че отказът за отмяна на обезпечението може да бъде обжалван по реда на чл. 197 в 7- дневен срок от съобщаването му.

В случая страните не спорят относно основанието за образуване на изпълнителното дело № [ЕИК]/2025 г. по описа на ТД на НАП – С. - принудително събиране на публични държавни вземания по Закона за данък върху добавената стойност за м. декември 2023 г., м. март, м. юни и м. юли 2024 г. на „Аналитик БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], установени с Ревизионен акт № Р-22221724004107-091-001 от 24.01.2025 г.

Съгласно нормата на чл. 121, ал. 6 действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

В процесния случай ревизионният акт е отменен в оспорената си част за установени задължения, за които са наложени обезпечения с Постановление, изх. № С250022-139-0000138/30.01.2025 г., и във връзка с възложена ревизия със ЗВР № Р-22221724004107-020-001/15.08.2024 г.

Следва, че предприемането на предварителните обезпечителни мерки, законът свързва с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и

задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е въпрос на оперативна самостоятелност, както на ревизиращия орган, който въз основа на събраните факти и данни в хода на ревизията, преценява дали да отправи искане за налагането им, така и на публичния изпълнител, който от своя страна не е длъжен да уважи отправеното искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките, събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 от ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител, но по искане на ревизиращия екип. Обезпеченията по чл.121, ал.6 ДОПК имат за фактическо основание конкретен ревизионен акт и съществуването им е недопустимо при отмяната на акта.

На първо място, е образувано изпълнително дело за събиране на задълженията по конкретен ревизионен акт, на основание чл.127, ал.2 ДОПК, като наложените предварителни обезпечения по реда на чл.121, ал.6 ДОПК с постановление на публичния изпълнител от 30.01.2025г., и за размер на задължението 33 374,33 лв. – за 30 826,67 лв. главница и 2 547,66лв. лихви, съответстващи изцяло на установеното задължение по отменения ревизионен акт.

След отмяната на ревизионния акт, липсва изпълнително основание, съответно основание за висящност на изпълнителното дело за събиране на задълженията по акта, правното основание по чл.121, ал.6 ДОПК е отпаднало. Законодателят изрично е предвидил в чл. 225, ал.1, т.7 във връзка с ал.3, т.2 от ДОПК основание за прекратяване на изпълнителното дело в 7-дневен срок от получаването на решението на директора, с което ревизионният акт е отменен. Съгласно чл.225, ал.2 ДОПК, при наличие на основание за прекратяване на изпълнителното производство, публичният изпълнител вдига служебно наложените обезпечения.

Именно в срока по чл.225, ал.3 ДОПК е издадено Разпореждане № С50022-035-0208581/24.04.2025г. от публичния изпълнител, с което на посочените основания е прекратил производството по принудителното изпълнение на публични вземания, с което искането на дружеството по заявлението подало Заявление № С250022-000-0233542/17.04.2025 г. е частично уважено.

Писмото на публичния изпълнител до дружеството се посочва, че предвид възобновяване на висящността на производството по ревизията срещу дружеството, се очаква да бъдат определени публични задължения, което вярно, но е неправилно посоченото в писмото, че обезпечителната мярка не следва да бъде отменена. Посоченото е в противоречие с чл.225, ал.2 ДОПК.

С издаването на ревизионен акт, е установен конкретен размер на задълженията и предвидена в закона предварителна изискуемост, обезпеченията по чл.121, ал.6 ДОПК се налагат въз основа на ликвидно и изискуемо задължение, което може да бъде събрано по принудителен ред във всеки момент. След отмяната на ревизионния акт, независимо на какво основание – с решение на директора или от съда, изпълнителното производство за събирането им следва да бъде прекратено, съответно наложените обезпечителни мерки да бъдат вдигнати – като наложени на отпаднало основание.

Това е така, тъй като при висящо ревизионно производство, обезпечителни мерки могат да бъдат наложени само на основание чл.121, ал.1 ДОПК, основанийето по чл.121, ал.6 ДОПК е неприложимо, тъй като ревизионното производство е висящо. След възлагането на ревизията на ревизиращия екип, на основание чл.155, ал.4 ДОПК, само от преценката на този екип зависи да бъде наложено обезпечение и в какъв размер се очаква да бъдат установени задълженията. Публичният изпълнител е недопустимо да налага самостоятелно и по своя преценка обезпечения в рамките на висящо ревизионно производство, без да е направено искане от ревизиращия екип - .

Възобновяването на производството по чл.155, ал.4 ДОПК – изпълнение на дадени указания поради останали неизяснени редица въпроси, относими към извършеното от органите облагане – подкрепа на твърденията за невъзможност доставчиците да доставят стоките, изследва на данни за съхранение и транспортиране, заприхождаването ѝ от получателя и др. Изрично в решението е посочено, че ревизията следва да се възложи на различен ревизиращ екип, който от своя страна има право на самостоятелна преценка по въпроса дали да бъдат наложени обезпечителни мерки и в какъв размер, като съобрази данни за имуществото на ревизираното лице към момента на преценката, очевидно е различен от момента на налагане на обезпеченията при ревизионното производство, приключило с отменения акт.

Следователно, като е прекратил изпълнителното производство на основание отмяната на ревизионния акт, но на основание чл.225, ал.2 ДОПК не е отменил наложените обезпечения на правно основание чл.121, ал.6 ДОПК и за обезпечаване на задълженията по отменения ревизионен акт, публичният изпълнител неправомерно е отказал с оспореното пред директора писмо да вдигне наложените обезпечения, като само е прекратил изпълнителното производство.

Изложените в жалбата съображения, че решението дали да бъде наложена предварителна обезпечителна мярка и в конкретен размер, следва да бъде взето от ревизиращия орган, се споделят изцяло от съда. Публичният изпълнител има опротивната самостоятелност да прецени кой от предвидените в ДОПК способи за обезпечения да приложи, но само въз основана искане от ревизиращия орган – чл.195, ал.3, т.1 ДОПК, тъй като в случая не е налице изпълнително основание. След като е издадено постановление за налагане на обезпечение по чл.121, ал.6 ДОПК а основание установеното публично задължение с ревизионния акт, издаденото преди това постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на правно основание чл.121, ал.1 ДОПК, е с отпаднало правно действие, освен това сумите за наложените предварителни обезпечения по двата способа могат да бъдат различни по размер. Предвид изложеното и на основание принципа за съразмерност на обезпеченията спрямо размера на публичното задължение, в процес на установяване по чл.195, ал.7 ДОПК, след отмяната на ревизионния акт и връщане на административната преписка за издаване на ЗВР и издаване на нов ревизионен акт, предварителни обезпечителни мерки ще бъдат законни само ако са наложени на правно основание чл.121, ал.1 ДОПК и по предвидения за налагането им ред – искане на ревизиращия екип (чл.195, ал.3, т.1 ДОПК), и съразмерно на очаквания размер на задълженията при спазване на указанията на директора в решението. Публичният изпълнител има право на самостоятелна преценка да наложи обезпечения, само въз основа на издадено изпълнително основание – чл.195, ал.3, т.2 ДОПК, от което следва, че посоченото право е изключено, когато не е издадено изпълнително основание, т.е. при висящо ревизионно производство или при отмяната на ревизионния акт.

По изложените съображения, жалбата срещу решението, съответно срещу отказа да бъдат отменени наложените с Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.6 ДОПК, с изх. № С50022-139-0000138/30.01.2025г. обезпечения - заповед за вземане от търговска банка – ТБ ДСК АД за сумата от 32 948,57лв. е основателна. Решението на директора по изложените съображения е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като вместо него съдът постанови и отмяна на отказа да бъдат отменени наложените обезпечения с постановлението.

Така мотивиран, Административен съд София град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Аналитик БГ“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. И. И., Решение № ПИ-136 от 07.05.2025 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата му с вх. № Ж-22-359/22.04.2025 г. по описа на ТД на НАП С., срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С250022-178-0007982/22.04.2025 г., издаден от К. В. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ОТМЕНЯ Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С250022-178-0007982/22.04.2025 г., издаден от К. В. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., наложени с Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.6 ДОПК, с изх. № С50022-139-0000138/30.01.2025г. за пор на вземане от търговска банка – ТБ ДСК АД за сумата от 32 948,57лв., по заявление от дата 22.04.2025г. на „Аналитик БГ“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: